चटकाया ऐरक्। (१२८/११३४)

चटकायाः अपत्ये ऐरक् प्रत्ययो भवति। चाटकैरः।

[३९०] चटकाच्चेति वक्तव्यम्। (म.भा. २.२५८)

चटकस्यापत्यं चाटकैरः।

[३९१] स्त्रियामपत्ये लुग् वक्तव्यः। (म.भा. २.२५८)

चटकाया अपत्यं स्त्री चटका॥

गोधाया ढ्रक्। (१२९/११३५)

गोधायाः अपत्ये ढ्रक् प्रत्ययो भवति। गौधेरः। शुभ्रादिष्वयं पठ्यते, तेन गौधेयः अपि भवति॥

आरगुदीचाम्। (१३०/११३६)

गोधायाः अपत्ये उदीचामाचार्याणां मतेन आरक् प्रत्ययो भवति। गौधारः। आचार्यग्रहणं पूजार्थं, वचनसामर्थ्यादेव[1] पूर्वेण समावेशो भवति। आरग्वचनमनर्थकं, रका सिद्धत्वात्? [2]ज्ञापकं त्वयमन्येभ्योऽपि भवति इति। [3]जाडारः। पाण्डारः॥

क्षुद्राभ्यो वा। (१३१/११३७)

ढ्रक् अनुवर्तते, न आरक्। क्षुद्राः अङ्गहीनाः [4]शीलहीनाश्च। अर्थधर्मेण तदभिधायिन्यः स्त्रीलिङ्गाः प्रकृतयो निर्दिश्यन्ते। क्षुद्राभ्यो वा [5]अपत्ये ढ्रक् प्रत्ययो भवति। [6]ढकोऽपवादः। काणेरः, काणेयः। दासेरः, दासेयः[7]॥

पितृष्वसुश्छण्। (१३२/११३८)

पितृष्वसृशब्दात् अपत्ये छण् प्रत्ययो भवति। पैतृष्वस्रीयः॥

ढकि लोपः। (१३३/११३९)

पितृष्वसुः अपत्यप्रत्यये ढकि परतो लोपो भवति। [8]पैतृष्वसेयः। कथं पुनरिह ढक् प्रत्ययः? एतदेव [9]ज्ञापकं ढको भावस्य॥

---

1. एव नास्ति फ. 2. ज्ञापकार्थं फ. 3. जडस्य पुत्रः जाडारः। पण्डः क्लीबः। तत्पुत्रः पाण्डारः फ. 4. धर्महीनाश्च अ.इ.ग.ह. 5. अपत्ये नास्ति फ. 6. ढकोऽपवादः नास्ति फ. 7. नटचा नाटेरः, नाटेयः। आरगन्येभ्योऽपि नाटारः इत्यधिकम् फ.ह. 8. नास्ति फ. 9. वचनं इत्यधिकम् फ.